

však nežádají na záložně, by jim útraty kvitance nahradila, nýbrž žádají jen podpis kvitance, kterou si dali zhotoviti svým zástupcem, jejíž správnost žalovaná strana ani nepopírá. Nárok na její podpis přiznává jim předpis § 1426 obč. zák., stanově, že věřitel jest povinen kvitanci vystaviti, totiž vyhotoviti a podepsati. Když však kvitance již je vyhotovena a jest správná, jest věřitel, a tudíž i záložna, povinen ji podepsati.

Čís. 11686.

Uplatňovala-li touž žalobou jednak nemanželská matka na otci náhradu výloh slehnutí a náhradu výživného, jí za minulou dobu zaplaceného, jednak nemanželské dítě uznání otcovství a placení výživného, jest nemanželskou matku slyšeti jako stranu o otázkách, zda žalovaný jest otcem dítěte.

(Rozh. ze dne 20. května 1931, Rv II 340/31.)

V téže žalobě domáhaly se na témž žalovaném jednak nemanželská matka náhrady výloh slehnutí a náhrady výživného, jí za minulou dobu zaplaceného, jednak nemanželské dítě uznání otcovství a placení výživného. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolání uplatňuje jen dovolací důvod podle § 503 čís. 2 c. ř. s. a spatřuje vadu tu především v tom, že matka dítěte Růžena G-ová nebyla v otázce, zda žalovaný jest otcem dítěte, nezletilé Anny Terezie G-ové a zda je povinen platiti výživné, vůbec slyšena jako svědkyně, nýbrž že byla slyšena jen jako strana, ač prý měla jako strana býti slyšena jen v otázce výloh porodu. Leč výtka je bezdůvodna. Uplatňovaly-li touž žalobou jednak nemanželská matka na žalovaném náhradu výloh slehnutí a náhradu výživného, jí za minulou dobu zaplaceného, a nemanželské dítě uznání otcovství a plnění výživného, bylo právním předpokladem nároku obou žalobkyň zjištění nemanželského otcovství žalovaného k žalujícímu dítěti a byl proto dotyčný návrh žalobní oběma žalobkyním společný a byly obě ohledně něho k žalovanému stranami rozepře. Byla-li proto nemanželská matka vyslýchána v otázce otcovství jako strana byla tak vyslýchána právem. Důsledkem toho je výtka neúplnosti řízení neodůvodněna.

Čís. 11687.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Zmocnění k vyplnění směnky (uvedením směnečníka v adrese) jest spatřovati v tom, že ten, kdo ji nevyplněnou podepsal, odevzdal ji věřiteli, ač-li nebyla prokázána dohoda o opaku.